

VASILE ALECSANDRI

ROMÁNIA ÉBREDÉSE

1848

Ti, kik álomba merültök, mozdulatlan szunnyadozva,
nem halljátok álmotokban, mily hatalmas hang fakad,
s a megébredő világból fölcsap már a csillagokra,
mint harsány szózat, s ragyogva
hős jövő felé mutat?

Nem érzitek sebesebben futni a vért szívetekben,
nem érzitek: lelketekben a román tűz lángrakap,
s föltámadás, szent szabadság hangja dobban ez ütemben,
áthat s megrendít is egyben
mindenkit e gondolat?

Íme, a világ fölébred, vége únott közönyének!
Méröldet lép egycsapásra a rég vágyott cél felé!
Mint ő, te is, román lélek, mély álmodból ébredj, ébredj!
Induljatok mind, testvérek,
a kigyulladt fény elé!

A szabadságra tekintve gyúl a világ büszke napja,
s feléje tör testvérhittel, forrón, valamennyi nép,
mint sebes sasok csapatja, szabadító szárnyra kapva,
versengve repül magasba,
hol föllobbant napja ég!

Csak te, román nép, maradjál, örökös vakságba veszve,
méltatlan eltékozolva e forradalmas időt?
Téged hagyna kirekesztve a dicső, testvéri eszme,
a boldog korból kivetve,
mit kínál közös jövőnk?

Meddig higgye a világ még, hazám népe, ó, románok,
hogy a szabadság szent vágya már kihúnyt tibennetek?
Meddig akaszt a nyakunkba a kegyetlen zsarnok jármot,
hogy mi húzzuk kocsiját, s most
befog, mint az ökröket!

Meddig terped még hazánkra idegenek zsarnoksága?
Nem vagytok még torkig véle, nem elég úr járta itt?
Fegyverbe, vitézek, harcba! A világ végre hadd lássa
román mezőkön csatázva
büszke földünk hadait.

Keljetek fel mind, testvérek, testvériség kora ébred!
Túl a Molnán, Milkovon s a Pruton és Kárpátokon
nyújtsátok karotok bátran, büszke erővel: a népek
mától örökké testvérek,
fogj kezet, sok hű rokon!

Egy vérből fogant fiak, fel! EgyesüljeteK csatára,
a kivívott szabadságra, vagy jöjjön a hős halál,
előre románok, rajtunk a világ szeme, s a drága
díj hazánknak szabadsága,
érte éltünk sem nagy ár!

Boldog, ki lábbal tiporja a rabtartó zsarnokságot!
Aki látja, hogy honában a szabadság napja kél,
s büszkén magasba néz, elszakítva a láncot!
Ki honáért hal meg, áldott,
s híre halhatatlan él!

VIDOR MIKLÓS fordítása

MEDGYES LAJOS

JÓSSZÓZAT

**A nép hiszen, a nép remél;
Az igaz ügy nem veszhet el;
Megdördül az isten szava,
S a zsarnokoknak bukni kell!**

**Egy emberért a milliók
Nem húzhatnak nehéz igát.
Vagy felszakad minden bilincs,
Vagy összeomlik a világ!**

**Ajándékból törvény nem kell,
Király sem »isten kegyiből«;
Hoz majd a nép törvényeket,
S a kormányt ő alkotja föl.**

**Elhullottak a vértanúk,
Az átmenő híd készen áll.
Nem ömlik több vér hasztalan:
Lehajlott a szent pálmaszál.**

**Kezet fognak a nemzetek;
S bételjesül a szentírás:
Egy akol s egy pásztor leszen,
S nem fog lenni több változás.**